

Kabutowari

A *kabutowari* (japánul: 兜割, szó szerint "sisaktörő" vagy "koponyatörő"), más néven *hachiwari*, egyfajta kés alakú fegyver volt, amely sok tekintetben hasonlított a *jitte*-re. Ezt a fegyvert a feudális Japán samuráj osztálya hordta oldalfegyverként.

Jitte

A *kabutowari* általában körülbelül 35 cm hosszú volt; néhány nagyobb változat 45 cm is lehetett. Kétféle *kabutowari* létezett: egy tőr típusú és egy „gumibot” típusú.

A tőr-típust élel és hegygel kovácsolták, amelyet az ellenfél kardja ellen használhattak, vagy páncél és sisak zsinórjainak megakasztására, vagy konzervnyitóhoz hasonlóan páncéllemezek szétválasztására lehetett használni. Az éles hegy át tudta szúrni az ellenfél páncéljának védtelen vagy gyenge pontjait, például a hónalj környékét.

Az ilyen típusú *kabutowari* pengéjének az él alsó részén egy kampó volt. Harcban ezzel a kampóval lehetett hárítani és elkapni a pengét, mint a *jitte*-vel. Néhány ilyen típusú *kabutowari*-t *tanto* stílusban szereltek fel *koshirae*-vel.

A gumibot-típus tompa, öntöttvas vagy kovácsolt gumibotszerű fegyver volt, amely hasonlított a *tekkan*-ra vagy a *jitte*-re. Ez a *kabutowari*-típus ugyanazzal az alapformával rendelkezett, mint a tőr-típusú *kabutowari*, beleértve a kampót is, de általában tompa volt, és nem szúrásra szánták.

Serge Mol szerint úgy tűnik, hogy a *kabuto* (sisak) betöréséről szóló samurájtörténetek inkább folklór, mint valóság. A *hachi* (sisaktál) a *kabuto* központi eleme; háromszög alakú acél vagy vaslemezekből készül, amelyek az oldalukon és a tetején egy nagy, vastag tömör gyűrűhöz (*tehen-no-kanamono*), alul pedig egy fémszalaghoz vannak szegecselve, amely körülöleli a *hachi*-t.

Ennek felhasításához hatalmas nyomásra lenne szükség. Az az elképzelés, hogy a *kabutowari* valahogy képes volt összetörni vagy megrongálni egy *kabuto*-t, valószínűleg a név félreértelmezése, amelynek több jelentése is lehet, mivel a *hachi* jelenthet koponyát vagy sisaktálat, a *wari* pedig jelenthet, hasítani, szakítani, repedezni vagy összetörni.

A modern időkben nem ismert olyan *ryū* (iskola vagy stílus), amely *kabutowari*-val edz, bár a *Bujinkan Budo Taijutsu*-n belül bizonyos *dojo*-k még mindig edzenek velük, mint a *jittejutsu* kiterjesztése. Számos fegyverkereskedő Japánban még mindig árul használható *kabutowari*-t.

Használata

Tehát nagyon valószínűtlen, hogy *kabuto* betörésére használták volna a *kabutowari*-t, mivel a szamuráj sisakok a legtöbb esetben túl erősek voltak. Egy *Zunari Kabuto* vagy egy *Tsuji Kabuto* összetöréséhez túl nagy erőre lett volna szükség. Hasonlóképpen, az a történet, hogy a *kabutowari*-t konzervnyitóként használták a páncélok felfeszítésére, szintén kétesélyes. Ehelyett egy könnyen elsajátítható, önvédelmi eszköz volt.

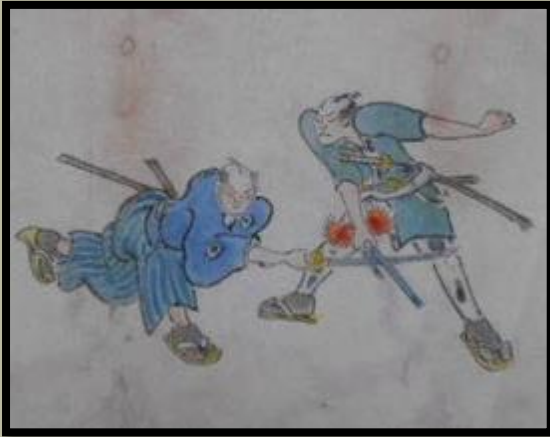

Zunari Kabuto

Tsuji Kabuto

A *kabutowari* tehát egy kovácsolt acélból vagy öntöttvasból készült, oldalfegyverként hordott, „gumibotszerű” vagy törszerű fegyver volt, amelyet a szamurájok arra használtak, hogy harc közben hárítsanak, elkapják, sőt, akár el is törjék a kardokat.

A kard és késtámadások hárításán és megállításán kívül a *kabutowari*-t arra is lehetett használni, hogy az izmokra vagy ízületekre mért ütésekkel lefegyverezzék az ellenfelet, csontokat (beleértve a koponyát is!) törjenek, eszméletlen állapotba hozzák az ellenfelet, vagy a lefogáshoz és az ízületi zárótechnikákhoz használták.

Bár a képen nem a *kabutowrai* használata látható, mégis valószínűleg hasonló módon használták.

Bár a képen nem a *kabutowrai* használata látható, mégis valószínűleg hasonló módon használták.

A blokkolási technikáknál azt javasolják, hogy miután a kardot elkapták, a kard pengéjét úgy fordítsák el, hogy az ellenféltől balra lefelé mutasson, lehetővé téve a használó számára, hogy az ellenfél immár sebezhető jobb csuklóját lefogja.

1876-ban a szamurájoknak megtiltották, hogy nyilvánosan kardot viseljenek. Ez a *kabutowari*, a *jitte* és a *Tekkan*, és más, nem élesített acélkard alakú botok népszerűségének újjáéledéséhez vezetett.